

af blot underholdende Natur. Den er sig kun bevidst at have udsendt Foredragsholdere for at holde Foredrag af belærende, oplysende og almindennende Natur; thi jeg kan ikke tro, at den ærede Ordfører skulde tænke paa det, der blev fremdraget af et æret Medlem ved Finanslovens 2den Behandling, at der i den sidste Sæson er udsendt Skuespillere for at oplæse Oehenschläger og Holberg; jeg tror ikke, at saadant kan betegnes som noget, der var af blot underholdende Natur. Men atter her vilde det være tilstrækkeligt at sige os, at man fandt sligt at være uden for den paa-tænkte Anvendelse af Pengene, saa vilde det være ophørt med det samme. Jeg nødsages derfor til at antage, at den eneste virkelige Grund til, at Bevillingen skal fratages Fællesrepræsentationen, er, at Socialdemokratiet har forlangt en tilsvarende Bevilling til Fagforeningerne. Den ærede Ordfører sagde, at da man stod over for to stridende Parter, havde man villet gaa den fredelige Vej og i Stedet for den gamle indsætte en ny Bevilling, der ikke tilfaldt nogen af Parterne. Jeg vil da sige, at jeg ved ikke noget af, at det ærede Finansudvalg har staaet over for to stridende Parter. Jeg har ingen Stridsklang hørt i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og fra vor Side har der ingen Sinde lydt noget, der lød som Strid. Vi have ikke ment, at det var ubilligt, at Arbejderne ogsaa fik Tilskud til Afholdelsen af oplysende og dannende Foredrag. Ganske vist finder jeg ikke, at Fagforeningerne ere særlig heldige Steder til Iværksættelse af disse Foredrag, da de jo have tonet bestemt politisk Flag, men naar dette fremføres imod os, saa maa jeg sige, at Fællesrepræsentationen slet ikke kan sammenlignes med disse Fagforeninger; for det første er Fællesrepræsentationen ikke en Samling af Fagforeninger, men en Samling af Foreninger, hvoraf nogle ere Fagforeninger, andre ikke: for det andet forholder det sig saaledes, at de Foreninger, der ere Fagforeninger, slet ikke kunne faa Foredrag. Og hvis det er saaledes, hvad der nok er muligt, og hvad den ærede Ordfører hentydede til, at Fællesrepræsentationen søger at centralisere Mesterfagforeningerne omkring i Landet, saa bliver det atter en Institution, der ikke kan komme til at søge Tilskud til Afholdelse af Foredrag. Men, som sagt, Fagforeningerne have hidtil ikke faaet Foredrag, blandt andet fordi vore Fagforeninger ikke ere

stedlige, men for hele Landet eller en hel Provins; en Fagforening af f. Eks. Skræddere i Jylland omfatter jo en hel Landsdel, og Foreningens Medlemmer maatte altsaa rejse hen til et bestemt Sted for at høre et saadant Foredrag; alene af denne Grund maatte Fagforeningerne være udelukkede fra Foredrag og have altid været det. De Foreninger, der have søgt og faaet Foredrag, ere derimod almindelige Haandværkerforeninger, der i deres hele Virksomhed svare til det undertiden benyttede Navn af Haandværker-Dannelsesforeninger, og de kunne jo slet ikke sidestilles med Fagforeningerne. Forholdet er for Arbejdernes Vedkommende det, at de ikke have noget tilsvarende, Haandværkerstanden har de almindelige Haandværkerforeninger, havde først kun disse og har først efterhaanden faaet Fagforeninger, men Arbejderne have begyndt med Fagforeninger og have kun saadanne. Derfor synes jeg ikke, at man nu kan drage en Parallel mellem vore Foreninger og Fagforeningerne. Naar man vilde gaa den Vej for Arbejdernes Vedkommende at sige, at dem tilbyde vi, at de kunne danne Foredragsforeninger, og saa give vi disse Tilskud til Foredrag, saa synes jeg, dette kunde være rimeligt. Men for vort Vedkommende bliver Forholdet et andet; vi have jo Foreninger, der ere almindennende og Oplysningsforeninger, og dem nægter man nu at give Tilskud. Naar man siger ogsaa til os: I kunne jo gaa hen og danne andre Foreninger, saa er der Forskel paa denne Henvendelse, rettet til os og til Arbejderne. Naar jeg har sagt disse Ting, saa er jeg som før sagt ganske vist overbevist om, at det er forgæves, at jeg fremfører Grunde, men jeg vil dog alligevel anbefale de Venner, som denne Virksomhed har, og som Haandværkerforeningerne have her i Tinget — hvor faa de end maa være —, at stemme for, at denne Bevilling bevares, altsaa stemme imod, at den stryges. Jeg tror, det har sin Betydning at konstatere, at Haandværkerforeningerne have nogle faa her. Hertil føjer jeg nogle Ord, som ikke mindst ere rettede til mine nærmeste politiske Meningsfæller her i Salen, nemlig disse: Det kan jo være i en overmaade god Hensigt, man vil nægte os denne Bevilling; man vil maaske værne os mod Socialismen, og det kan jo være meget prisværdigt. Men dersom man vil værne os paa den Maade, at man, naar blot Socialisterne pege paa en Ting, som man har givet os, straks berøver os den, saaledes at vi, naar Fremgangsmaaden fortsættes, omsider